

ся благопріятенъ случай да ся утвърдятъ и да останѣтъ за всегда въ прѣдѣлы-ты на Гърцкѣ-тѣ Държавѣ: Виталианъ, родомъ Славенинъ, единъ отъ първыты военачальницы въ Имперіѣ-тѣ, поддигналь ся съ своѣ-тѣ възбунтованѣ войскѣ противъ Императора Анастасіа и повыкаль на помощь Българы-ты, отъ които мнозина драговошно му отишли. Той, усиленъ съ Българскѣ-тѣ войскѣ, която была много повече отъ другѣ-тѣ, спечяли побѣдѣ-тѣ и отправи ся, та обсади Цариградъ. Императоръ-тъ понеже нѣмаше доволно войскѣ за да отпѣди нападатели-ты на столицѣ-тѣ му, принуди ся да иска миръ, кой-то ся заключи въ ползѣ на Славенскыя юнакѣ. Между другыты условны членове отъ тоя миръ имаше единъ, съ кой-то ся позволяваше на Българы-ты да ся населятъ въ Мисіѣ и да останѣтъ подъ покровительство на Виталиана, кой-то стана главенъ управитель въ Тракіѣ. Тыя Българе, ако и да остахѣ въ Имперскѣ-тѣ земѣ, нѣ пакъ ся непокоряваха другому, освѣнъ на свои-ты старѣйшины.

На оныя Българы, що останѣхѣ въ Дакіѣ, сега по-лесно идеше да нападать на Имперіѣ-тѣ и да ѣ опустошавать дори до самыя Цариградъ, комуто много пакти разлюляха основы-ты съ заплашване, че щѣтъ го прѣвземѣтъ. Императоръ Анастасій за да запази столицѣ-тѣ си отъ Българско-то нападване, огради ѣ съ дългѣ стѣнѣ, простнѣтъ отъ Черно море до Мраморно, близо при Силивриѣ (507 г.).

Въ Царуване-то на Јустиніана великаго нѣколко Българе отишли у Иллиріѣ, дѣто остави довольно